

loom pitti silmi otab Jummasa laaste ilmumist. Reige riisusse ja illu förwas on siin ka palju öppardus ja risti sando, kuni surm firratsemisest ärra torristab. — Möttelge, kui jäält se on, mihas ehk waino peal madduga kollo juhtuda, ja maddasi ja hirmsaid nöel-uisa on siin palju. Jäume, kui parras männi palk, lõlm, nelli lässi fulda pitk, wöib maddu ärja mahha röhhuda ja temma suud purrus murda, mis siis pattune in-nimene fesse mörtsula wostu on! Seal ei aita sinno raimmu ühtegi, sa olled temma lüslide sees kui nödder villiroog, mis ta jonega ärra murristab.

Kui maddu ühhe suure ellaja fätte saab, murrab ta eßmalt, kui jo öldud, temma fondid purrus, offendab siis niiva wäija, sellega surnud kehha libbedaks tehhes, aiab siis lounad pärtrani lahti ja alkab ennast, kui kitsast jutta, ille surnu läärima. Se wiwib kaua aega, enne kui ta lülli awast eddasü läärides, selle töoga walnis saab. Mittu päwä pärcast sömest on illa veel nähha, kus kohhas ta köhtus allaneelatud warra seisab. Senni, kuni ta teik saab ärraluppatand, on ta ni rammutu, et ta enkast ei liguta, siis wöib tedda mattraga mahha nottida.

Kui Jummal eslo ja terwist annab, ehk ma siis tulsewa aasta teile nende maddudest ja mõnue teise Brasilia maa ellajast laiemast juttustan, ja fa pildi peal uütan, kuidas need ellajad on.

Teile heat mit aastad sowides, jäton teid sedda puhka Jummalaga.

Misga mõnni innimenne ennesesse igga päämaast leisa tenib.

Teie ollete küll nähha sanud, et karrud abhela otsas tantfälse, ja rahha eest nädetasse; siunus ehk ollete lo näinud, kuidas pülli-kassi mehhed omnia wäija oppetud ahwidegi rahha teniwad; sedda immet teie agga ep olle veel mitte nähha eggas surulda sanud, et innimesse farwalus veel laugemalle ullaates, ühhe looma, sedda wanna innimese film ei selleta, tõlla ette rakkendab, kus jäalle teine lutsaritsa püssi peale ajsatud. Nende pääwade sees, se on lõlm näddalat enne Mihilli päwä, on siin Tallinnas üls wöera maa mees, kes sedda imme aja rahha eest näitab. Temira on neid pöllatud, musti, luejalgaid ellajaid, sedda meie holega tagga aiamere, ja pöigla siine all ärra hulgame, kui pöuest täte same, abhaloõje ja abhelatega tõlba weddama pannud. Ühhele tömmend temma wigguri Järti mamselli tribulisje üllitonna selga, ja seadnud tantsimu; teine aiab kiige ratsi lämmi, sedda somma sugugi, kui teie wirru wärrava siins näöte; lõmas ronais tömmetjandi wist möda föit eddas; neljandamod wearvat russi, misga post ultisaid fillitalse. Ma sitten: film ei selleta neid nähha, sedi kui juurule on sirp? Kui hea liiva terra. Sunreis teggeva lääni läbbi koosub ta nähtowale, leige omma riistadega. Igga üls, kes sedda immet tahhab nähha sada, mässab 25 koppikad. Tännini on innimenne sirpu toitnud, münd aega töidab sirp inimiekst.

Aasta ümber lassornsha tööd

1867mal aastal.

Rääti- ja Küünla-siis on rehhed pesata, laubaga turrule minna, heimu lojo weddada, lojuoste eest miret sando, siine-